

Historické kořeny levicových hnutí a ideologií

„Proletáři všech zemí spojte se!“

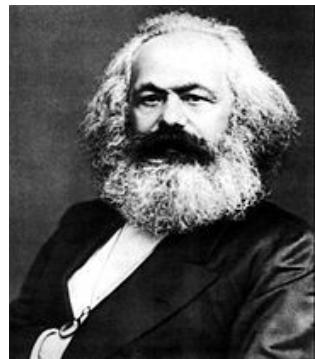

Socialismus

Komunismus

Anarchismus

Trockismus

Průmyslová revoluce v 17. a 18. století

vynálezy, hospodářské a sociální změny

Průmyslová revoluce přinesla nové sociální problémy:

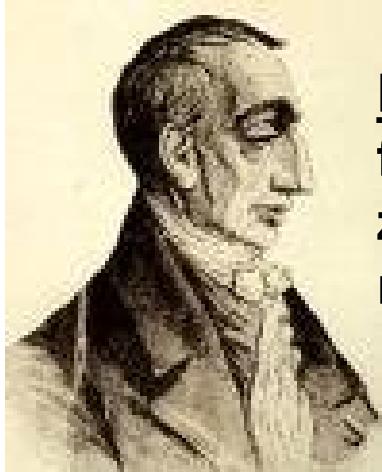
- Masové stěhování do měst
- Život v bídňých podmínkách
- Práce žen a dětí
- Vykořist'ování
- Nové sociální skupiny : dělnická třída a buržoazie (kapitalisté)

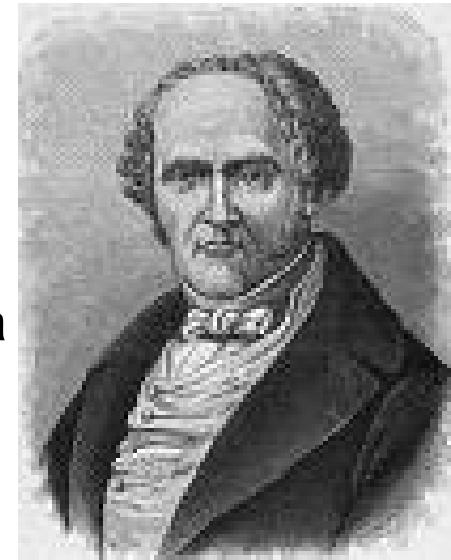
UTOPICKÝ SOCIALISMUS (rovnostářský komunismus)

Utopia – název knihy anglického filosofa 16.století
Thomase Mora

Představa ideální spravedlivé společnosti

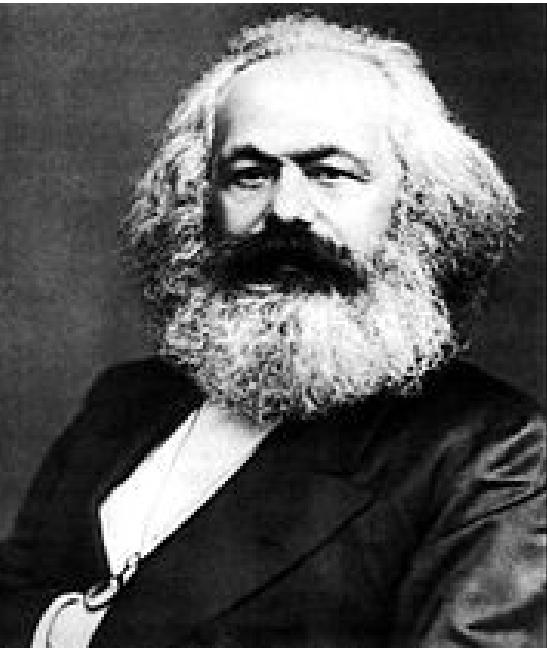
Henri de Saint Simon (1760-1825)
francouzský myslitel
změna poměrů spojením vědy,
náboženství a morálky

Charles Fourier (1772-1837)
francouzský filosof-materialista
neúspěšné pokusy
o založení pracovních komun

Robert Owen (1771-1858)
britský podnikatel
snažil se o vytvoření dobrých
pracovních podmínek

Marxismus

Karel Marx
(1818-1883)

Bedřich Engels
(1820-1895)

**Zakladatelé socialistické teorie i praxe
socialistického hnutí**
**Nastolení spravedlivé společnosti násilnou cestou
proletářské revoluce**
Vyvlastnění výrobních prostředků
Vznik dělnických – sociálně demokratických stran

Komunistický manifest 1848

„Proletáři všech zemí spojte se!“

Nejbližší cíl komunistů je týž jako cíl všech ostatních proletářských stran: ztvárnění proletariátu ve třídu, svržení panství buržoazie, vydobytí politické moci proletariátem. ...

...Prvním krokem v dělnické revoluci je pozvednutí proletariátu na panující třídu, vydobytí demokracie. Proletariát využije svého politického panství k tomu, aby postupně vyval buržoazii všechn kapitál, soustředil všechny výrobní nástroje v rukou státu, tj. proletariátu zorganizovaného v panující třídu, a co nejrychleji rozmnozil sumu výrobních sil. To se ovšem může stát nejprve jen despotickými zásahy do vlastnického práva a do buržoazních výrobních vztahů. ...

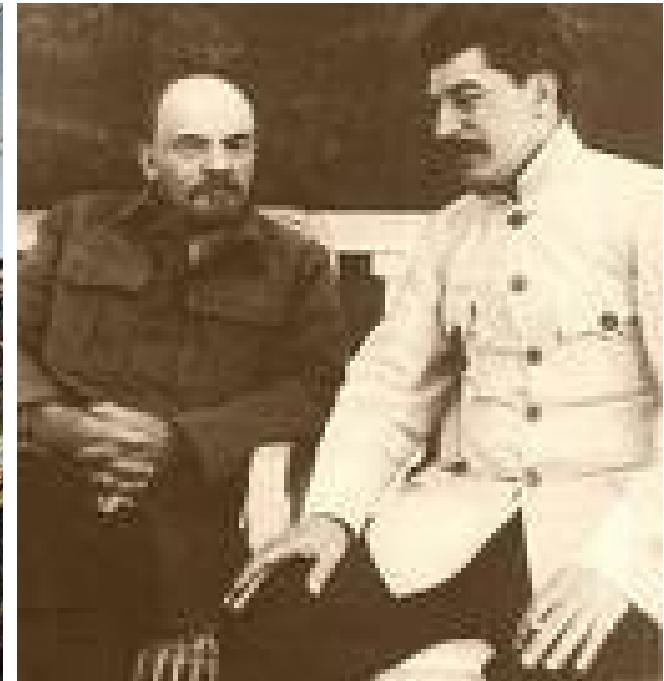
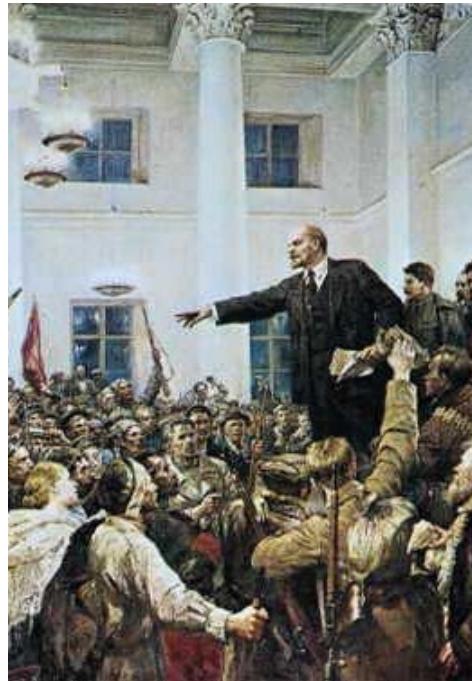
Komunismus – bolševismus

marxismus-leninismus

- Specifická hospodářská, sociální a politická situace v Rusku
- Rozpracování učení Karla Marxe a Bedřicha Engelse na podmínky Ruska
- Možnost uskutečnění proletářské revoluce v jedné zemi
- Diktatura proletariátu
- V roce 1903 se Ruská sociálně demokratická strana rozdělila na dvě křídla „bolševiků“ a „menševiků“
- 1905 neúspěšný pokus o revoluci
- V únoru 1917 první fáze revoluce, svržení cara, prozatímní (buržoazní) vláda
- Bolševická revoluce v říjnu 1917

Vladimír Iljič Uljanov - Lenin (1870-1924)

**Teoretik i praktický vůdce revoluce
První představitel sovětského státu**

Josip Vissarionovič Džugašvili - Stalin (1878-1953)

**Leninův spolupracovník a nástupce
Diktátor a představitel bolševických represí**

Lev Davidovič Trockij (Bronštein) (1879 - 1940)

**Leninův spolupracovník
Faktický realizátor říjnové revoluce
Soupeř a odpůrce J.V.Stalina
1929 vypovězen ze Sovětského svazu
1940 v Mexiku zavražděn na příkaz
Stalina
Teoretik „permanentní revoluce“
Zakladatel trockismu**

Trockismus

- Názorové hnutí vzniklo jako protiváha stalinismu
- Liší se mimo jiné v pojetí socialistické revoluce, která má být permanentní
- Podle Trockého byl v SSSR rozpor mezi kolektivním charakterem práce a individuálním vlastnictvím výrobních prostředků pouze nahrazen rozporem mezi kolektivním charakterem práce a ovládáním výrobních prostředků byrokratickými elitami. Tyto byrokratické elity zákonitě vytváří podmínky směřující proti zájmům mas.

Anarchismus

Anarchie je politická teorie, která žádá definitivní odstranění jakékoliv autority a která chce skoncovat s vykořisťováním člověka člověkem.

Anarchismus je Ideologie usilující o vytvoření společnosti bez sociální, ekonomické a politické hierarchie a jiných forem nadvlády člověka nad člověkem.

Podstata anarchismu

Anarchisté odmítají hierarchii, zejména v její společenské podobě:

- **státní moc,**
- **formální centralizovanou organizaci,**
- **ekonomickou moc kapitálu,**
- **právní řád ve formě zákonů vytvářených elitou.**

Tvrdí, že lidská pospolitost se umí seberegulovat a spravovat bez těchto umělých a člověku nepřirozených překážek.

Cílem anarchismu je uskutečnit společnost, která stojí na vzájemně se podporujících principech rovnosti a svobody.

Ideové kořeny a proudy anarchismu

- Antická filosofie, různá náboženská hnutí, osvícenství.
- Anarchistické myšlenky se uplatnily ve všech sociálních hnutích.
- Anarchismus se rozvíjel současně s marxismem, ale nikdy se s ním neztotožnil.
- V anarchismu nacházíme různé proudy: individualismus, kolektivismus, důraz na genderovou a ekologickou problematiku, antiglobalizační postoje.
- Anarchismus významně ovlivňoval umělce a levicové intelektuály.

Projevy anarchismu

- Anarchisté aktivně vystupovali v Pařížské komuně 1871.
- Na konci 19. století se soustředili na individuální teroristické akce (atentáty).
- Měli velký podíl na bolševické revoluci 1917
- Ve 30. letech 20. století bojovali ve Španělsku.
- V 60. letech se aktivizovali v západní Evropě ve studentských bouřích a ovlivnili hnutí Hippies a PUNK.
- Od konce 20. století se zaměřují především na boj proti globalizaci.

Představitelé anarchismu

Pierre-Joseph Proudhon 1809 – 1865

„otec anarchismu“ – typograf, teoretik-samouk
poslanec, podporoval dělnické spolky
mutualismus, pozitivní anarchie

Michail Alexandrovič Bakunin

1814-1876

ruský šlechtic, revolucionář
Staví se proti náboženství,
odpůrce Marxe a Engelse

Petr Alexejevič Kropotkin 1842-1921

ruský šlechtic, původně carský důstojník
Snažil se o sblížení anarchismu s komunismem

Bolševický teror v SSSR

- Likvidace odpůrců (představitelé bývalého režimu političtí odpůrci. buržoazie, církve, „nepřátele“ ve vlastních řadách)
- ČEKA (později GPU, NKVD) – F.E.Dzeržinskij
- GULAGY
- Politické procesy
- Centralizace moci v rukou J.V.Stalina
- Násilná kolektivizace
- Potlačování národů a menšin v SSSR
- Snaha o ovládnutí mezinárodního komunistického hnutí
- Snaha o ovládnutí světa

Bolševický teror - oběti

Sovětský svaz

- 6-8 milionů - popravy v průběhu revoluce a občanské války (Lenin)
- 20-25 milionů - popravy, pracovní tábory - "Gulagy,, (Stalin)

Čína

29 milionů – (Mao-ce-tung)

Východní Evropa, Korea, Vietnam, Kambodža, Kuba

3 miliony

Komunismus v Československu

1948-1989

Etapy:

- Převzetí moci v únoru 1948 – mezinárodní a vnitropolitická situace
- 50. léta - teror a represe, politické procesy
- 60. léta - částečné uvolnění
- 1968 „Pražské jaro“
- 70. léta - normalizace
- 80. léta - postupné rozkládání komunismu
- 1989 - pád komunismu

Komunismus v Československu

1948-1989

„Vedoucí silou ve společnosti i ve státě je předvoj dělnické třídy Komunistická strana Československa, dobrovolný bojový svazek nejaktivnějších a nejuvědomějších občanů z řad dělníků, rolníků a inteligence.

K rozvíjení společenské činnosti, k všeestranné a aktivní účasti na životě společnosti a státu a k uskutečňování svých práv sdružuje se pracující v dobrovolné společenské organizace, jimiž jsou zejména Revoluční odborové hnutí, organizace družstevní, organizace mládeže, organizace kulturní, tělovýchovné a jiné

Strana uskutečňuje svou vedoucí úlohu ve společnosti nejen přímo , ale hlavně prostřednictvím státních orgánů, státního aparátu, zastupitelských sborů a masových organizací.

Důsledky komunismu v Československu 1948-1989

- Z politických důvodů bylo vězněno 262 000 osob
- 234 lidí bylo popraveno
- 4000 lidí zemřelo ve věznicích
- Emigrovalo - do roku 1951 25 000 lidí,
v letech 1968-1970 75 000 lidí
- Opuštění republiky bylo trestným činem, při
přechodu hranice bylo zastřeleno 174 osob,
88 osob zahynulo v elektrických drátech
- Hospodářské a zejména morální důsledky 40 let
komunismu vyčíslit nelze.